

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 563/2025-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu [REDACTED] a sudcov [REDACTED] a [REDACTED] (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], Moravský Svätý Ján 652, zastúpeného URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, [REDACTED], proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B5-41C/20/2020 po právoplatnosti nálezú Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 127/2024-33 z 10. apríla 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 18. júla 2025 (doplnenou podaním doručeným 31. júla 2025, pozn.) domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B5-41C/20/2020, a to v období po právoplatnosti nálezú ústavného súdu č. k. III. ÚS 127/2024-33 z 10. apríla 2024 [právoplatný 24. apríla 2024, pozn.; (ďalej len „nález ústavného súdu“)]. Súčasne navrhuje, aby mu ústavný súd priznal primerané finančné zadosťučinenie 9 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou podanou 26. marca 2020 na Okresnom súde Bratislava V domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej rozhodnutím orgánu verejnej moci v súvislosti s jeho nezákonným trestným stíhaním. Podľa sťažovateľa v napadnutom konaní vznikajú prietahy aj po právoplatnosti nálezú ústavného súdu (ďalej len „posudzované obdobie“), pretože mestský súd nerešpektuje príkaz ústavného súdu konať bez zbytočných prietáhov, keď po ústavnoprávnom prieskume termín pojednávania nariadil až na 23. október 2024, na ktorom vypočul sťažovateľa a po uskutočnení ďalšieho pojednávania 19. februára 2025 nasledujúce pojednávanie odročil na 18. jún 2025 (na účel vypočutia rodičov

sťažovateľa, pozn.), na ktoré sa bez riadneho ospravedlnenia nedostavil právny zástupca žalovaného, a preto mestský súd na návrh sťažovateľa rozhodol rozsudkom pre zmeškanie. V doplnení ústavnej sťažnosti aktualizoval skutkový stav, keď žalovaný podal proti kontumačnému rozsudku odvolanie a mestský súd realizuje úkony súvisiace so zabezpečením vzájomných vyjadrení sporových strán a predložením súdneho spisu Krajskému súdu v Bratislave [§ 373 a nasl. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)], pričom zvýšil aj požadované primerané finančné zadostučinenie z 8 000 eur na 9 000 eur. Na podklade uvedeného a s akcentom na potrebu osobitej rýchlosti konania konštatovanej nálezom ústavného súdu odôvodnil zásah do svojich namietaných práv, ako aj nároky uplatnené v petite ústavnej sťažnosti.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

4. Ústavný súd stabilne judikuje, že čas na konanie bez zbytočných prietahov nemožno presne vyjadriť. Rovnako tak nie je presne časovo ohraničená ani primeranosť lehoty, kedy by mala byť tá ktorá vec prerokovaná a najmä rozhodnutá [I. ÚS 92/97 (Z Nau 23/98), I. ÚS 61/98 (Z Nau 18/98)].

5. V súlade so svojou rozhodovacou činnosťou ústavný súd opätovne konštatuje, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie tohto základného práva (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). Ústavný súd poukazuje na právny názor vyslovený vo svojej doterajšej judikatúre, podľa ktorého ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 59/05). Na kratšie obdobia nečinnosti ústavný súd spravidla prihliada vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili dĺžku súdneho konania (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru), ústavnú sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011, IV. ÚS 254/2021).

6. Reflektujúc sťažovateľom uvedený priebeh napadnutého konania v posudzovanom období (trvajúcim ku dňu podania ústavnej sťažnosti približne 15 mesiacov, pozn.), ústavný súd rezultuje, že aj keď nariadenie termínu pojednávania až po šiestich mesiacoch od vydania nálezu ústavného súdu nie je s ohľadom na kautely procesnej hospodárnosti optimálne, zo sťažovateľom zmieňovanej chronológie úkonov je zrejmá snaha mestského súdu vo veci vykonať dokazovanie potrebné na rozhodnutie (bod 2 tohto uznesenia, pozn.). Zohľadniť je potrebné aj vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného (§ 274 CSP) približne rok od právoplatnosti nálezu ústavného súdu,

keď ani odvolanie žalovaného nemusí mať automaticky za následok zmenu procesného stavu v podobe zrušenia tohto kontumačného rozsudku, ak boli splnené podmienky na jeho vydanie. Navyše, zo sťažostnej narácie nevyplývajú ďalšie prietahy mestského súdu, pretože kým sťažovateľ v ústavnej sťažnosti argumentuje, že ku dňu jej podania (18. júla 2025, pozn.) mu nebol doručený rozsudok mestského súdu (z 18. júna 2025, pozn.), podľa doplnenia ústavnej sťažnosti 30. júla 2025 „*bolo právnenému zástupcovi sťažovateľa doručené odvolanie žalovaného do elektronického súdneho spisu*“, ku ktorému sa musí vyjadriť, a tým sa dôvodne prezumuje nielen písomné vyhotovenie súdneho rozhodnutia v zákonnej lehote (§ 223 ods. 3 CSP), ale aj vykonávanie úkonov súdu prvej inštancie po podaní opravného prostriedku (§ 373 a nasl. CSP).

7. V konklúzii uvedeného ústavný súd uzatvára, že nečinnosť, resp. nesústredený postup mestského súdu v posudzovanom období nedosahuje ústavnoprávne relevantnú intenzitu znamenajúcu zásah do namietaných práv sťažovateľa. Na základe uvedeného ústavnu sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

8. V závere ústavný súd poznamenáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej [§ 55 písm. a) zákona o ústavnom súde], a preto nie je vylúčené, aby sťažovateľ podal svoju ústavnu sťažnosť opakovane.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. septembra 2025

predsedníčka senátu